

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ι Ε Ρ Α Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Σ Θ Η Β Ω Ν κ α ι Λ Ε Β Α Δ Ε Ι Α Σ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΟΣ

(Κυριακή Ε΄ Ματθαίου- 1 Ιουλίου)

Ο δαιμονισμός, όπως παρουσιάζεται στην Καινή Διαθήκη, είναι μία κατάσταση κατά την οποία ο άνθρωπος χάνει τον έλεγχο της προσωπικότητάς του και γίνεται ανδράποδο του Σατανά. Κινείται, δρα και υπάρχει σαν υποχείριο του Σατανά κι αυτό γίνεται αντιληπτό και εξωτερικά, δημιουργώντας ένα φόβο και μια αποστροφή σ' όσους παρατηρούν την κατάσταση του δαιμονισμού. Μια χαρακτηριστική περιχοπή, στην οποία μπορούμε να μελετήσουμε το φαινόμενο του δαιμονισμού, είναι ο δαιμονισμένος στην χώρα των Γαδαρηνών ή Γεργεσηνών (Λκ. 8,26-39 · Ματθ.8,28-34 · Μαρκ. 5,1-20)

Ο δαιμονισμένος αυτός ρούχα δεν φορούσε. Ήταν δεμένος με αλυσίδες, τις οποίες έσπαζε συνεχώς και κανέναν δεν μπορούσε να τον δαμάσει. Κατοικούσε μέσα στα μνήματα και στα όρη και **κραύγαζε συνεχώς, κατακόπτοντας τον εαυτό του με λίθους**. Τα δαιμόνια είχαν καταλάβει όλη την προσωπικότητα του ανθρώπου. Τον ρώτησε ο Χριστός πως τον λένε και απάντησε λεγεώνα. Δηλαδή πλήθος δαιμονίων είμαστε. Τα δαιμόνια μιλούσαν μέσω της προσωπικότητάς του.

Εκτός από τον άνθρωπο, δαιμονίσθηκαν μετά την απελευθέρωσή του από τα δαιμόνια, και τα γουρούνια. 2.000 γουρούνια όπως μας αποκαλύπτει ο ευαγγελιστής Μάρκος (5,13) δαιμονίσθηκαν και υπό την επήρεια των δαιμόνων πνίγηκαν. **Συνεπώς δαιμονίζονται και τα ζώα.**

Αλλά εκτός από τον εμφανή και εντυπωσιακό εξωτερικό δαιμονισμό έχουμε και τον αφανή, αλλά πολύ χειρότερο και καταστρεπτικώτερο, εσωτερικό δαιμονισμό. Τον δαιμονισμό που ο άνθρωπος, ενώ φαίνεται πολιτισμένος και ευγενικός και ήσυχος και δεν δημιουργεί καμμία αποστροφή και κανένα φόβο, εν τούτοις δεν θέλει να έχει καμμία σχέση με το Θεό και ζει μέσα στην ποικίλη αμαρτία. Όταν υποδουλωθεί κανείς από την ποικίλη αμαρτία, πάλι χάνει τον έλεγχο της προσωπικότητάς του, άγεται και φέρεται από τα πάθη του και οδεύει προς την καταστροφή και εξαθλίωση.

Τέτοιο δαιμονισμό είχε ολόκληρη η πόλη των Γαδαρηνών. Αν και η Παλαιά Διαθήκη απαγόρευε στους Ιουδαίους να τρώνε και συνεπώς να τρέφουν χοίρους, αυτοί δεν το τηρούσαν και ζούσανε κόντρα στο θέλημα του Θεού. Γι' αυτό ενώ είδαν τη δύναμη του Χριστού και την απελευθέρωση του συμπολίτη τους, εντούτοις παρακάλεσαν τον Χριστό,

ίσως γιατί φοβόταν τη δύναμή του δεν τον κυνήγησαν και δεν του φέρθηκαν βιαίως, να φύγει από την περιοχή τους. Ήθελαν να συνεχίσουν την παράνομη δουλειά τους χωρίς να ελέγχονται ή να έχουν συνέπειες. Και έτσι προτίμησαν τα γουρούνια παρά το Χριστό.

Συμβαίνει δηλαδή με τον δαιμονισμό ότι συμβαίνει και με τα χαρίσματα του αγίου Πνεύματος. Άλλα είναι εξωτερικά, εμφανή και εντυπωσιακά, όπως το να ανασταίνεις νεκρούς, να θεραπεύεις νόσους, να προφητεύεις, να τιμωρείς· και άλλα είναι εσωτερικά και αφανή, πλην όμως ουσιώδη και πρωτεύοντα και σπουδαιότατα για τη σωτηρία μας, όπως το να έχεις αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθωσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια, όπως μας λέγει ο Παύλος στην προς Γαλάτας επιστολή του (5,22).

Συνεπώς ο δαιμονισμός διακρίνεται σε εξωτερικό και εσωτερικό. Ο εξωτερικός φανερώνει πόσο φοβερό είναι το φαινόμενο του δαιμονισμού, αλλά ο εσωτερικός είναι ο χειρότερος, διότι σε καταστρέφει στα μαλακά. Ο εσωτερικός αυτός δαιμονισμός είναι αυτό που λέμε αμαρτία.

Στην κατήχηση, που γίνεται πριν τη βάπτιση, στον Δ' αφορισμό ο ιερέυς εμφυσά στον κατηχούμενο και εύχεται τρεις φορές «εξέλασον απ' αυτού παν πονηρόν και ακάθαρτον πνεύμα κεκρουμμένον και εμφωλεύον αυτού τη καρδιά» και επεξηγεί πιο κάτω τι πνεύμα εννοεί. «Πνεύμα πλάνης, πνεύμα πονηρίας, πνεύμα ειδωλολατρείας και πάσης πλεονεξίας...». Θεωρεί την πλεονεξία, όπως και η Γραφή, ως ειδωλολατρεία και δαιμονισμό.

Ας προσέξουμε και την σχετική ερωταπόκριση που γίνεται στην κατήχηση προ της βαπτίσεως. «**Αποττάση τω Σατανά;** Και πάσι τοις έργοις αυτού; Και πάση τη λατρεία αυτού; Και πάση τη πομπή αυτού; – Αποτάσσομαι. **Συντάσση τω Χριστώ;** Συντάσσομαι». Θεωρείται δηλαδή ο άνθρωπος, πριν βαπτισθεί και πριν καταταχθεί επίσημα με το μέρος του Χριστού, ως ευρισκόμενος εις την επήρεια του Δαίμονα, **αν και δεν έχει εξωτερικά συμπτώματα που να μας τρομάζουν.** Να λοιπόν τι σημαίνει εσωτερικός δαιμονισμός.

Πόσο χειρότερη είναι η αμαρτία από τον απλό δαιμονισμό φαίνεται και στη συμβουλή που έδωσε ο Χριστός στους Ο' αποστόλους όταν «υπέστρεψαν οι εβδομήκοντα μετά χαράς λέγοντες· Κύριε και τα δαιμόνια υποτάσσεται ημίν εν τω ονόματί σου». Τότε ο Χριστός τους είπε· «Πλην εν τούτω μη χαίρετε. Χαίρετε δε ότι τα ονόματα υμών εγράφη εν τοις ουρανοίς (Λκ. 10,17-20). Δηλαδή και το να βγάζεις τα δαιμόνια από ένα δαιμονισμένο εξωτερικά, μεγαλύτερο είναι να λυτρώνεις τον εαυτό σου και τους άλλους από την αμαρτία. **Ο εξωτερικός δαιμονισμός δεν μας απομακρύνει οπωσδήποτε από την βασιλεία του Θεού όπως η αμαρτία.** Οι δαιμονισμένοι λυπούνται γι' αυτά που κάνουν όταν συνέλθουν. Οι αμαρτωλοί όμως ούτε που το αισθάνονται, εκτός και τους φωτίσει ο Θεός και μετανοήσουν.

Ας προσέξουμε τον εσωτερικό δαιμονισμό και ας τον τρέμουμε περισσότερο από τον εξωτερικό. Ας προστρέχουμε με σπουδή στην εξομολόγηση παρά στους εξορκισμούς.

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης